

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztu: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztu: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercyja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Z urzędowej części *Gazety wiedeńskiej*.)

Jego c. k. Apostolska Mość pragnąc, wiedziony uczuciem monarchem, puścić w niepamięć także ostatnie bolesne wspomnienia wypadków w latach 1848, 1849 i 1851 do 1853 w Wielkim księstwie Siedmiogrodzkiem, raczył najwyższem postanowieniem z 8. maja r. b. rozporządzić najłaskawiej, ażeby tym osobom w Siedmiogrodzie, które z powodu udziału swego w wypadkach z lat 1848 i 1849, jako też w spisku tam knowanym w latach 1851 do 1853 za polityczne zbrodnie i przestępstwa skazane zostały na kary więzienia i odbyły je albo całkowicie albo z częściowem opuszczeniem w drodze łaski, opuszczone zostały skutkiem najwyższej łaski także prawne skutki tych wyroków sądu karnego.

Wiedeń. 13. maja. Dnia wczorajszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XIX. zeszyt *Dziennika ustaw państwa*.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 41. Rozporządzenie ministerstwa handlu i rolnictwa z 4. maja 1863, względem postępowania z przesłankami drobnych pieniędzy papierowych. Ważne w całym państwie.

Nr. 42. Rozporządzenie ministerstwa stanu z 6. maja 1863, względem przeniesienia czynności władz obwodowych w sprawach wychodźstwa i bezprawnej nieobecności na urzęda powiatowe, — ważne w Czechach, Austrii powyżej i poniżej Anizy, Saleburgu, Styryi, Karyntyi, Krainie i na Bukowinie, w Morawii, Szląsku, Tyrolu i Forarlbergu, w Gorycy, Gradysee i Istrii.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 15. maja.

Najwyższem postanowieniem z 9. b. m. raczył Najjaś. Pan zatwierdzić swoją sankcyą uchwalony na sejmie morawskim dodatek na fundusz krajowy i indemnizacyjny na rok administracyjny 1863. Stan zdrowia Arcyksięcia Maxymiliana d'Este polepszył się znacznie podług ostatnich telegramów z 12. i 13. b. m. — Co do postępowania Austrii w sprawie szlezwickiej donosi *Jener. Kor.*, że rząd cesarski porozumiał się już z Prusami względem przedłożenia związkowi niemieckiemu spólnego wniosku, który oddany będzie najpierw pod obradę połączonemu szlezwicko-holsztyńskiemu wydziałowi, a już sam duch ostatnich kroków dyplomatycznych, jakie poczyniły niedawno bądź osobno, bądź spólnie główne mocarstwa niemieckie w Kopenhadze każe się domyślać, że wniosek ten może tylko doradzać *execucję związkową*. Rozumie się jednak, — dodaje *Jen. Kor.* —, że środki przymusowe będą dopiero wtedy użyte, gdy upłynie bezskutecznie termin ostateczny, który będzie naznaczony Danii, ażeby miała czas zwrócić się z niebezpiecznej drogi, na jaką wstąpiła rozporządzeniami z 30. marca.

Na widowni powstania polskiego nie zaszła w ostatnich dniach żadna świeża walka, prócz znanej już z telegramu potyczki Taczanowskiego pod Ignacem, która, jak się pokazuje teraz z doniesień dziennikarskich, była bardzo krwawa i przypisała obie strony o nader wielkie straty. Z najbliższego sąsiedztwa Krakowa donosi *Czas*, że wojska rosyjskie opuściwszy 13go b. m. nadgraniczne stanowiska, skoncentrowały się w sile 10 rot piechoty z kilkoma działami w Miechowie, tylko do Michałowic i Barana przybyły oddziały rosyjskie świeże, ale szczuplejsze niż przedtem. Dalej utrzymuje *Czas*, że wieści rozgłoszone o wyparciu części oddziału Jeziorańskiego do Galicyi są mylne, gdyż Jeziorański miał bez bitwy pomknąć się 10go b. m. dalej w głąb kraju, a doniesiona telegramem potyczka z 11go b. m. musiał przeto stoczyć jakiś inny oddział. Przy tej sposobności prostujemy także podług *Czasu* doniesienie ogłoszonego we środę buletynu rządowego o potyczce pod Szycami, który utrzymywał, jakoby powstańcy walczyli tam pod dowództwem Jordana, gdy tymczasem dowodził tym oddziałem Rumocki, a Jordan nie miał dotąd najmniejszego udziału w powstaniu.

Z Warszawy piszą do *Oester. Ztg.*, że Polacy liczą najwięcej na obce mocarstwa. Sądzą oni, że Francya będzie z pewnością interweniować zbrojną, gdyż inaczej nie byłoby tylu Francuzów w powstaniu. Tymczasem dowiaduje się ów korespondent, że ci Francuzi nie są bynajmniej stronnikami Cesarza, i że ma być między nimi bardzo wielu kandydatów dla Karyenny. Ale ich obecność podnosi odwagę powstańców. Dotąd nie dokazał niczego generał Berg, ani pokonał powstańców, ani też rozwinął szczególniejszą surowość. Ale wojska przybywa ciągle, a Rosyanie powiadają, że po 13. będzie inaczej. Teraz chcą podobnie obsadzić granicę od Prus, jak dotąd obsadzona była granica od Galicyi, wtedy nie będzie już powstanie otrzymywać żadnych posiłków, i wkrótce

wszystko się skończy. Nasi właściciele dóbr — powiada dalej korespondent — mają teraz mało pieniędzy, parobków swoich potrzebują do robót w polu, a w kraju nie ma broni. Wszystko to przychodzi z zagranicy. Dlatego sądzą Rosyanie, że po zamknięciu granic wszystko to ustanie; ale to samo powtarzają już od czterech miesięcy, a zawsze jeszcze stoją na tem samym punkcie. — Z Inflant polskich donoszą *Jener. Kor.*, że chłopci (właściwie rokosznicy) w trzech tamtejszych obwodach powstałi w sprawie rządu, i zamierzają wytepić całkiem tamtejszy żywioł polski. Dotąd odstawili do 40 właścicieli dóbr do sądów wojennych, i zachodzi obawa, że to wzburzenie chłopstwa przeciw szlachcie będzie szerzyć się dalej. Na Wołyniu miało już podług najnowszych doniesień dziennikarskich rzeczywiście wybuchnąć powstanie.

Spór parlamentarny ministerstwa pruskiego z izbą, rozstrzygnięta komisya regulaminowa w następujący sposób: Prezydent może przerywać każdemu mowcy, nawet ministrowi, ale taka przerwa nieogranicza wcale prawa ministrów do zabierania głosu każdego czasu; wszelako sprzeciwia się to konstytucyi, jeżeli ministrowie stawiają samowolnie warunki swojej obecności i przeto niemoże izba przychylić się do żądania wyrażonego w piśmie ministerstwa. — Partya postępową izbę postanowiła prawie jednogłośnie wotować niezwłocznie adres względem teraźniejszego położenia kraju podług zmodyfikowanego wniosku Virchowa, i wniosła już ten adres pomimo opozycji lewego centrum, które chciało poprzednio załatwić kwestyę regulaminową.

Król Wiktor Emanuel ma, jak donoszą *Jen. Kor.* z Neapolu z 8. b. m. udać się wkrótce na dłuższy czas do Neapolu, chociaż wiadomości z Turynu z 10. b. m. utrzymują, że Król ma zamiar udać się poprzednio do Paryża. — Ojciec S. odjechał 11. b. m. do Velletri, a honorową służbę przy nim pełnią wojska francuskie i rzymskie.

La France z 11. b. m. utrzymuje, że Rosya zgadza się w zasadzie na konferencyę dla uregulowania spraw Polski, a *Pays* donosi, że z dniem 31. maja oczekiwana jest flota szwedcka w Cherburgu. Marszałek Pelissier, gubernator Algieru, poróżnił się tak dalece z generałem Yussufem, że prawdopodobnie niedługo już pozostanie na swojej posadzie, a niektórzy utrzymują nawet, że Cesarz będzie rad korzystać z tego pozoru, by księcia Małakowy mieć pod ręką na przypadek wojny.

W sprawie greckiej donosi *Morning-Post* z 13. b. m., że wkrótce podpiszą w Londynie reprezentanci opiekunów mocarstw Grecyi protokoły, względem wyboru nowego Króla. Główne punkta, z wyjątkiem kilku finansowych, są już załatwione. Potomkowie Króla mają przyjąć wyznanie greckie. Bawarya będzie dla abdykacyi formalnie zaproszona na konferencyę, ale nieprzyjęcie tego zaproszenia pozostanie zapewne bezskutecznem.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 14. maja. (*Szematyzm galicyjski*.) Szematyzm galicyjski na rok 1863 wyszedł właśnie z druku.

Cena tego dzieła ustanowioną została podobnie jak w przeszłym roku na 1 zł. 30 c. w. a., nabyć je zaś można we Lwowie w ekonomacie c. k. krajowej dyrekcji finansowej (ulica Łyczakowska N. 521^{1/2}), tudzież w miastach obwodowych u c. k. władz obwodowych i c. k. powiatowych dyrekcjach finansowych.

Brody, 12. maja. (*Doniesienia o powstaniu w Królestwie Polskiem*.) Mówiono tu i w sąsiednich częściach Rosyi, że w piątek d. 9. b. m. zaczęła się krwawa walka, którą polacy zamierzali toczyć z rządem rosyjskim. Dzień 9. przeszedł spokojnie, mówią teraz, że d. 1. gr. s. (13. b. m.) lub też dopiero dnia 15. według naszego kalendarza wybuchnie powszechne powstanie. Z naszej strony wątpimy bardzo, aby tajni kierownicy powstania mieli zdradzać chwilę, jeżeli ją przeznaczyli do zacementowania operacyi. W wojnie partyzanckiej ważną jest i korzystną rzeczą działać niespodziewanie, a tak naznaczenie terminów służy tylko do oszukania i nużenia nieprzyjaciela. Przejdzie zapewne d. 13. i 15. a wybuch zapowiedziany nie przyjdzie do skutku, a czy prędzej, czy później nastąpi, zawsze wtedy tylko, gdy będzie najmniej spodziewany. Wzburzenie pomiędzy Polakami jest powszechne i wielkie, a naprężenie nadzwyczajne. Według doniesień ze strony rosyjskiej d. 9. i 10. pojmano bez wystrzału dwa dobrze uzbrojone oddziały powstańców polskich, które zaczęły zbierać się w gubernii żytomierskiej. Lud wiejski ma być nieprzychylny powstaniu, i rząd ma używać chłopów na pomoc przeciw powstańcom. Proklamacye, które odbierają, a w których mają obiecanie darowanie pańszczyzny, drą, odnoszą do urzędów, którym powtarzają zapewnienie o swojej lojalności. Jeżeli to prawda, mają Polacy w tej części kraju trudny do zwyciężenia żywioł, a rząd rosyjski ma w rękę broń, która jednak i dla niego samego może stać się niebezpieczną. Do otwartej walki z zbrojnymi oddziałami powstańców w polu, chłopci, którzy nawet w kosy

nie są dostatecznie uzbrojeni (przywóz kos jest jak wiadomo zakazany) nie na wiele się przydadzą.

Kraków, 13. maja. (Przytrzymani powstańcy.) Krak. Ztg. donosi: Wczoraj sprowadzono tu 8 przytrzymanych powstańców, między tymi dwóch z Wenecyańskiego, i skonfiskowano wóz z 400 drążkami do kos.

Dziś zrana odszedł ztąd transport 24 powstańców do Ołomuńca, z którym połączył się drugi w liczbie 25 ze Lwowa i trzeci w liczbie 11 w Chrzanowie, tak że razem odwieziono 60 powstańców dla internowania do Ołomuńca. Równocześnie wyprawiono ztąd za granicę 5 ochotników Francuzów.

Wiedeń, 12. maja. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) Dziś o godzinie 11. przed południem doręczył Jego Mość Cesarz w parafialnym kościele burgo z zachowaniem zwykłej ceremonii baret kardynałski nuncjuszowi papieskiemu *de Lucca*, a wczoraj przed południem przyjmował arcybiskup *de Lucca* życzenia ministrów i duchowieństwa.

Arcyksiążę *Karol Ludwik* i Arcyksiężna *Anunziata* przyjmowali wczoraj wszystkich ministrów. — Z Ebenzweier nadeszły następujące telegramy o stanie zdrowia Arcyksięcia *Maxymiliana d'Este*: „9. maja, 7. godzina wieczorem: Przez cały dzień nieprzerwany stan spokojności. — 10. maja, 7. godzina zrana: Przed północą aż do godziny 1szej przemijająca duszność, potem aż do godziny 5tej sen nieprzerwany. — 10. maja, 7. godzina wieczorem: W ciągu dnia nieprzerwana spokojność. — 11. maja, 7. godzina zrana: W nocy przerwany sen. Za przebudzeniem się o godzinie 5tej lekka duszność, która zmniejsza się stopniowo.“

11. maja, 7. godzina wieczorem: Dzień przeminał spokojnie aż do godziny 4tej, poczem nastąpiła lekka duszność, która jednak widocznie się zmniejsza. — 12. maja, 7. godzina zrana: Do północy spokojny sen, potem lekka irytacja, następnie około godziny 3. dwugodzinny sen, a za przebudzeniem się stan spokojny.“

Namiestnik węgierski hr. *Palfy* przybył wczoraj z Pesztu i miał zaraz konferencję z kanclerzem nadwornym hrabią *Forgachem*, a potem audyencję u Jego Mości Cesarza. — *Judex Curiae*, hrabia *Andrassy* odjechał wczoraj w odwiedziny do Prymasa w Ostrzyhomiu, a ztamtąd udaje się do Pesztu. — Ban Kroacyi, fml. baron *Sokcevic* przybył tu dziś z Zagrabia. — Fml. książę *Alexander* heski bawi obecnie w Londynie.

Wczoraj przybył tu z Petersburga kuryer z depeszami do rosyjskiego posła pana *Batubina*.

Deputacya *tunetańska* pod przewodnictwem ministra marynarki *Kheridana*, która w sobotę doręczyła Jego Mości Cesarzowi orderzy tunetańskie, zaproszona jest dziś na ucztę dworską do *Schönbrunn*; ma ona zabawić 14 dni w Wiedniu.

Wracającego do zdrowia po ciężkiej słabości dawnego ochmistrza dworu Jej Mości Cesarzowej, fzm. hrabiego *Nobili* zaszczycił Jego Ces. Mości odwiedzinami swemi. — W poniedziałek zrana umarła tu księżna *Gabryela Auersperg*, z domu księżna *Lobkowitz*, dama pałacowa Cesarzowej.

Francya.

Paryż, 9. maja. (Głosy dzienników o sprawie polskiej. — Nota Turcyi w przedmiocie kanału suezkiego.) Wiadomość przez dziennik *le Pays* podaną o kongresie mocarstw wspólnie z Rosyą dla uporządkowania sprawy polskiej na drodze dyplomatycznej, znajduje *la France* do prawdy podobną, gdyż Rosya na porozumienie się na tej drodze, zezwoliła. Wszakże nie można spuścić z uwagi, iż przed zawiązaniem konferencji dyplomatycznej, wypada poprzednio zgodzić się na główne podstawy, na których negocjacje opierać się mają.

O artykułach wojennych półurzędowego dziennika *Patrie* powiada *la France*, iż dziennik ten stanowisko swe zapoznający, nie zdoła wywołać wojny, jak dawniej nie zdołał spowodować rząd francuski do ustąpienia z Rzymu.

La France twierdzi, iż gabinet austriacki sformułować miał zadania, które rządowi rosyjskiemu w sprawie polskiej przedłożone być mają. W myśli tego dziennika Rosya miałaby wydać patent podobny do dyplomu cesarskiego z dn. 20. października 1860 r. i stosunek Polski do Rosyi miałby być taki, jak Węgier do Austrii. *Independance belge* uważa całą wiadomość przez *Presse* podaną, jako prosty wymysł dziennikarski, wszelkiej pozbawiony podstawy.

Independance belge twierdzi, iż ostatnie wiadomości z Londynu są dość zaspokajające. Zdaniem tego dziennika pokój na ten rok będzie uratowany, jeżeli w przeciągu jednego miesiąca sytuacja się nie zmieni, czego jednak, dodaje dziennik belgijski, przewidzieć nie można.

Courrier du Dimanche ogłosił notę turecką, w której Turcyja rządu angielski i francuski zawiadamia, iż towarzystwo budowy kanału suezkiego przez p. *Lesseps* sformowane, nigdy nie zatwierdzi, a to z trzech następujących powodów, najprzód iż mocarstwa nie zgodziły się między sobą co do koniecznej neutralności kanału, powtóre iż rząd turecki nie może na to zezwolić, ażeby do 40.000 Egipcyan przymuszeni byli do robót około kanału, a w końcu iż nie może zezwolić na nabycie gruntów wzdłuż kanału przez Europejczyków pod jurysdykcją swych konsulatów zostających, bo to byłoby państwem w państwie. Nota ta widocznie z pióra angielskiego pochodząca, wielkie zrobiła w Paryżu wrażenie, wywołała bowiem obawę zatargów między Anglią a Francją w sprawie kanału suezkiego nastąpić mogących.

Niemcy.

(*Nowe zatargi między p. Bismarkiem a pruską izbą deputowanych. — Flota związku niemieckiego. — Papiery znalezione u hr. Działyńskiego.*) Z papierów znalezionych u hr. Jana Działyńskiego wykazuje się, iż w prowincyi poznańskiej egzystuje związek tajny, na którego czele stoi główny komitet, który zajął miejsce rozwiązanego teraz komitetu narodowego. Centralny komitet w Warszawie mianował obywatela Gutttry jenerałnym komisarzem rządu tymczasowego w Wielkiem Księstwie Poznańskiem. Zadaniem jego jest działać ku temu, ażeby bez różnicy opinii i zdanie powstanie w Polsce kongresowej, na Zmudzi, Litwie i na Rusi, mianowicie zaś w województwach najbliższej Wielkiego Księstwa Poznańskiego leżących, wszelkimi środkami wspierane było. Centralny komitet narodowy upomina Guttrego, ażeby był członkiem narodowego komitetu poznańskiego, upoważnia go zarazem, ażeby zamianował pomocników swych, rejentów, poborców podatkowych i innych urzędników narodowych, o ile to ku dostarczeniu ludzi, pieniędzy, amunicji i broni, tudzież dla kierowania opinią publiczną, potrzebnem się okaże; upoważnia go nadto do używania pieczęci urzędowej, i zaleca, ażeby co tydzień składał raporta o postępie swych czynności.

Dotychczasowy komitet centralny w Poznaniu rozwiązuje się, ażeby jak kreskrypt „komitetu centralnego jako rządu narodowego“ z dnia 9. kwietnia opiewa, raz na zawsze położyć tamę niezgodom, sprawie narodowej szkodliwym.

Spis członków komitetu centralnego poznańskiego, komisarzy obwodowych i lustratorów, znaleziono w papierach hr. Działyńskiego. Komisarze obwodowi ściągają mają od obywateli swego obwodu dwuletni podatek klasowy lub dochodowy; sumy dotąd wypłacone, liczone być mają na poczet podatku.

Gdyby, co zdaje się niepodobnem, znalazły się osoby podatek odmawiające, w takim razie komisarz obwodowy winien nazwiska ich podać do wiadomości komitetu centralnego w Poznaniu. Komitety obwodowe donosić mają komitetowi centralnemu o wszystkich krokach władz pruskich cywilnych i rządowych, dowodzących egzystencją konwencji prusko-rosyjskiej. W razach naglących raporta mają być przesłane przez świadków naocznych. Żąda się od każdego obywatela, ażeby od każdych 10 talarów spłacanego podatku miał broń palną z bagnetem, z formą do lania kul i 100 kulami. Krom powyższych papierów miano znaleźć korespondencję między hr. Zamojską z domu Działyńską, a jej bratem hr. Janem Działyńskim, z której ważne powzięto wiadomości.

Telegram z Berlina z dnia 12. maja donosi, iż komisya izby deputowanych wszystkimi głosami przeciwko 7 uchwaliła wniosek dozwolenia kroków sądowych przeciwko Hr. Działyńskiemu i dep. Gutttry.

Według telegramu z tej samej gazety. Na posiedzeniu pruskiej izby deputowanych prezes Grabów odczytał pismo ministeryum stanu, w którym opierając się na wyłuszczonych motywach oświadcza, iż ministrowie nie mogą być obecni na posiedzeniach izby deputowanych, w obec ograniczenia wolności mowy, jakiego się prezes na przeciw ministrów na ostatniem posiedzeniu dopuścił. Ministeryum stanu żąda zatem, ażeby izba oświadczyła wyraźnie, iż jej władza dyscyplinarna względem ministrów nie przysługuje.

Na wniosek prezesa Grabowa, pismo ministeryalne odesłane zostało komisji porządkowej do spiesznego zaopiniowania. Aż do załatwienia sporu o tę zasadę posiedzenia plenarne mają być zawieszone.

Komisya porządkowa wezwwała ministeryum stanu na posiedzenie. P. Bismark odpowiedział odmownie, odwołując się do pisma swojego, do izby deputowanych, które mu nie dozwala wzięcia udziału w obradach izby.

Dziennik *Staatsanzeiger für Württemberg* donosi z Frankfurtu, iż dla obrony brzegów niemieckich do roku 1866 ośm parowców pancernych budowane być mają, z których dla morza wschodniego dwa, trzy dla ujść Elby i Wezery, a trzy dla ujścia Emsy przeznaczone być mają. Prusom przyznane ma być prawo werbowania dla floty związkowej marynarzy we wszystkich portach niemieckich. Komisya uznaje, iż budowa następujących dróg żelaznych jest potrzebna, a mianowicie z Stralsundu do Rostoku, z Hamburga do Kuchaven, z Hamburga przez Stubin do Bremerhaven, z Bremy przez Oldenburg do Leer, z Oldenburg do Heppens.

Rosya.

(*Powstanie na Litwie.*) Kuryer Wileński, urzędowy organ rosyjski, podaje następujące buletyny: Jenerał Maniukin donosi, że w ostatnich czasach wzrosły rozruchy w jego okręgu. Prawie codziennie nadchodzą raporta o gwałtach i rozruchach popełnianych przez powstańców. Małe oddziały wieszają urzędników i włościan, i wybierają kontrybucye. Dnia 25. kwietnia jen. Maniukin otrzymał wiadomość, że liczne bandy zbierają się koło Białegostoku. Dnia 24go w nocy udało się z tego miasta 80 młodych ludzi do powstańców. Po drodze zabrali z sobą 11 koni. Dnia 27go dochodziły wieści, że powstańcy liczą już 800 ludzi, z których połowa jest uzbrojona karabinami. Dnia 26go wysłano przeciw temu oddziałowi kolumnę wojska pod dowództwem majora Wierowkina. Tymczasem jen. Maniukin dowiedział się drogą telegraficzną, że pod Sokalką także zbiera się oddział powstańców; przeciw któremu wysłano także rotę piechoty i szwadron jazdy. Zarazem doniesiono, że lasami idzie transport broni. Dla wyszukania go wysłano dwie rotę. Od-

dział pułkownika Alcharowa, który udał się przeciw Narbutowi, uderzył pod Staniszką na oddział powstańców liczący 150 ludzi, a zostający pod dowództwem Czudowskiego. W lasach koło Białych Mełków pobito dnia 18go, oddział powstańców liczący 180 ludzi, przyczem poległ także ksiądz Laszkiewicz. Raporta te potwierdzają także, że wiele włościan bierze udział w powstaniu. Dnia 5. maja umarł Arcybiskup Mohilewski Zyliński. Miał on tytuł: „metropolita wszystkich rzymsko-katolickich kościołów Rosyi.“

Powstańcy litewscy ogłaszają także swoje buletyny. Pierwszy numer tychże wyszedł dnia 25. marca pod tytułem: „Wiadomości o powstaniu na Litwie“; drugi numer ukazał się 12. kwietnia. Zawiera jednak wypadki znane powszechnie.

Według świeższych doniesień Narbut, główny dowódzca powstania na Litwie, trzyma się obecnie w lasach pomiędzy Lidą a miastem Grodnem. Ma wielki wpływ na ludność, i zyskał już sławę. Używając wszędzie współczucia, uchodzi z łatwością przed ścigającymi go Rosyanami, którzy nadto mniej tu znajdują szpiegów, jak w innych okolicach. Dnia 30. kwietnia miano w Wilnie wiadomość, że Narbut uszedł szczęśliwie Rosyanom ścigającym go w sile 6000 ludzi pod wodzą Alchazowa.

Powstaniem na Żmudzi kieruje Kołysko, a i ten stał się już bardzo popularnym. Łatwiej też idzie jemu jak innym, bo nigdzie lud wiejski nie sprzyja powstaniu tak jak tu.

Dowódzca powstańców „Dołęga“ miał pobić Rosyan pod Rogowem.

Kronika.

(Stan zarazy na bydło.) W drugiej połowie kwietnia b. r. zaraza na bydło w lwowskim okręgu administracyjnym wybuchła w Dobrzaniec w obwodzie Brzeżańskim, ustąpiła zaś w 6 miejscach, jako to w Czortkowie w obwodzie tego imienia, w Ostapiu, w Chodackowie wielkim, w Tarnopolskim, w Swaryczowie i Broszowie w Stryjskim i w Hłoziance w obwodzie brzeżańskim.

Tak więc ustąpiła zaraza o tyle, że jest tylko jeszcze w 12 miejscach, z których przypada 5 na obwód zloczowski, 3 na Czortkowski, 2 na Tarnopolski, a po 1 na obwody Brzeżański i Stryjski; bydło zarazą dotknięte jest jednak już tylko w 1 miejscu.

(Morderstwo.) Z Tarnopola donoszą nam, że w nocy z 26go na 27go kwietnia zamordowany został izraelita Leib Brandes, stolarz w swoim warsztacie. Morderca nie został jeszcze wysledzony.

(Akt dobroczynności.) „Krak. Ztg.“ z 12. b. m. pisze: Możemy donieść o godnym uznania akcie dobroczynności. Zeszłej zimy obdzielono w Bochni 203 partyj drzewem opałowym i datkami pieniężnymi Właściciele dóbr Borka, Jodłówki, Ruczyny i Staniątek ofiarowali na ten cel każdy po dwa sęgi drzewa, a oprócz tego wpłynęło w drodze składki od c. k. stacyjnej komendy wojskowej, od administracji salin i od urzędu powiatowego 33 zł. 30 c., za które zakupiono jeszcze 3 sęgi drzewa. Z tych ofiar pozostałe jeszcze do dalszego wspierania ubogich miejscowych: 2 sęgi drzewa i 10 zł. w. a.

(Program obchodu tysiąclecia założenia uniwersytetu wiedeńskiego), przypadającej 13go marca 1861 roku, jednocześnie z wystawą powszechną w Wiedniu, został już zakomunikowany ministrowi stanu; ze składek wniesionych zostanie pierwszemu arcyksiężciu austriackiemu Rudolfowi IV, założycielowi tego uniwersytetu, pomnik przed gmachem uniwersytetu, który ma być wkrótce zbudowany. Wszystkie uniwersytety i instytuty naukowe w całej Europie mają być powołane do posłania na tę uroczystość swych reprezentantów, a wszystkim uczestnikom tej uroczystości, rozdana zostanie książka, obejmująca dzieje uniwersytetu wiedeńskiego, na źródłach autentycznych oparta, oraz medal pamiątkowy.

(Wystawa zwierząt psiej rasy) została otwarta dnia 4. maja w Paryżu w ogrodzie aklimatyzacyjnym w lasu bułońskim. Ogród zaledwie mógł pomieścić wszystkich zwiedzających, których liczba tego dnia przenosiła 30.000. Psy unieszczone są w obszernych szopach, tak, że mogą być dokładnie oglądane bez wystawienia publiczności na niebezpieczeństwo. Wszystkich psów różnego rodzaju i z różnych krajów jest 850, podzielonych na 5 oddziałów i 32 podziały. Szczególniej zwróć uwagę j. denaście sfor, należących do księcia Napoleona, p. de la Débutrie, hr. Lecouteux de Chantelen, w. kr. de Chézelles, p. J. de Carayon La Tour, hr. Osmondi, wice-hrabiego de La Rochefoucauld, p. Devigne, hr. Duchatel, p. E. de la Besge i p. Frossard. Obok tego znajduje się sfera angielska księcia Beauford, która niespodziewała się znaleźć na wystawie współzawodników. Wystawa ta wskazała bogactwo Francji, pod względem psów, z pomiędzy których największe uwielbienie wzbudzały charty pp. de Carayon-La Tour i de Ruble, z dawnej rasy francuskiej z Gaskonii i Saintonge, sławnej w kronikach łowiecwa. Wystawa ta miała trwać 6 dni.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 13. maja. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: mce pszenicy (79 zł) 3 zł. 20 c.; żyta (79 zł) 1 zł. 66 c.; jęczmienia (68 zł) 1 zł. 70 c.; owsa (45 zł) 1 zł. 63 c.; hrcażki 2 zł. 10 c.; grochu 1 zł. 95 c.; kartofli 1 zł. 5 c.; cietnarz siana 1 zł. 22 c.; okłotów 73 c.; sąg drzewa twardego 11 zł. 25 c., miękkiego 9 zł. 75 centów.

Na targu odbytem d. 11. b. m. było na przedarż 140 sztuk wołów a mianowicie: z Kamionki 3 stada po 10, 10, i 12 sz., z Narajowa 17 sztuk, z Żółkwi 3 stada po 21, 26 i 8 sztuk, z Donietorowa 14 sztuk, z Husiatyna 22 sztuk. — Z tego sprzedano 110 sztuk i płacono za wołu, który ważył 325 zł mięsa i 46 zł łożu, 63 zł. a za wołu, który ważył 350 zł mięsa i 60 zł łożu płacono 77 zł. 50 c.

Lwów, 14. maja. Obawa wojny z Ameryką północną wywołała w przeszłym tygodniu znaczniejsze obroty w pszenicy na placu Londyńskim; ceny się wprawdzie nie podniosły, lecz się mocno ustaliły; w handlu zbożowym był ruch od dawna już niepraktykowany. Za nadjeściem jednak wiadomości o pokojowym usposobieniu gabinetu washingtonskiego, wszystko się niestety zmieniło; targ powrócił do dawnego otęwienia, ruch wszelki ustał i ceny znow się ku niższeniu skłaniają. Na targach europejskich w jednym tylko Hamburgu ożywiła się cokolwiek spekulacja i pszenicę z późniejszą odstawą o kilka talarów na łasce wyżej płacono; teraz i tam wszelki ruch się przerwał i wszystko wróciło do dawnej stagnacji. W Wroclawiu lepsze przeszłotygodniowe doniesienia, żadnego prawie nie wywarły wrażenia, ceny zostały te same, nominalne, przy obrocie nader ograniczonym.

Ceny wrocławskie w dniu 12. b. m. notowane, były następujące:

<i>Pszenica biała</i> szlaska	od 63 do 78 srebr.	szefel pruski wagi 85 zł	cl.
„ „ polska	od 65 do 74	„ „	„
„ „ <i>śółta</i> szlaska	od 62 do 75	„ „	„
„ „ galic.	od 60 do 68	„ „	„
<i>Żyto</i>	od 50 do 52	„ „	84 zł cl.
<i>Jęczmień</i>	od 36 do 40	„ „	„
<i>Owies</i>	od 27 do 29	„ „	„
<i>Groch</i>	od 41 do 52	„ „	„

W koniczyńie i rzepaku obroty zupełnie już ustały i żadna sprzedaż do skutku nie przyszła.

Najświeższa poczta.

Z nad granicy obwodu Żółkiewskiego donoszą nam pod dniem 14. b. m.: Za granicą powyżej Huty różanieckiej obozuja powstańcy pod dowództwem Zapłachty. Oddział ten przybył od Tomaszowa.

Pod Suczycami niedaleko Sokala, wkroczył oddział 140 ludzi w nocy z 12. na 13. b. m. na Wołyń, napadł z nienacka i rozpuścił mniejsze oddziały pograniczne i pociągnął dalej ku Bugowi.

Do Włodzimierza wkroczyły wojska rosyjskie.

Dzienniki wiedeńskie podają następującą depeszę ze Lwowa, z 13. maja. Powstańcy mają zbierać się w lasach pod Żytomierzem. Włościanie mieli tamże napaść na 140 powstańców uzbrojonych, a nawet odstawić ich władzom. Powstańcy zamierzają wytrwać w powstaniu i rozszerzyć je nawet na Wołyń i Podole, aby uzyskać podstawę do akcyi dyplomatycznej.

Berlin, 13. maja. Projekt stronnictwa postępu do adresu, zawiera następujące ustępy: Ciągłe naruszanie konstytucyi i polityki, której ministerstwo spraw zagranicznych trzyma się od trzech miesięcy, zniewalają izbę deputowanych prosić Króla, aby usunął osoby, a raczej system, który zagraża upadkiem tronu i krajowi. Projekt do adresu zawiera dalej poglądy, jak Prusy i dynastia stały przed rokiem, jak się odtąd zmieniło i naraziło na niebezpieczeństwo położenie rzeczy w Niemczech i za granicą. Izba deputowanych nie widzi środka do porozumienia się z ministerstwem, odmawia udziału w jego teraźniejszej polityce, i użyje wszelkich środków, które konstytucya nastrecza, aby przynajmniej odwrócić wojnę pod panowaniem teraźniejszego systemu. Niech więc Król przywróci moc konstytucyi i rozwinię na nowo sztandar potęgi i jedności narodowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Rzeszów, 13. maja 8. godz. wieczór (dla święta spóźnione). Korpus Jeziorański jest w zupełnym rozprężeniu, on sam z kilkoma tylko miał udać się w głąb Polski. Z powstańców przytrzymano wielu pod Jastrzębcem, Golecami i na innych punktach, wielu zaś musi błąkać się jeszcze po lasach, znaleziono bowiem wiele karabinów. Jeziorański miał w końcu zaledwie 300 ludzi, ztąd poszło rozpróśnienie się bez potyczki. Dziś odstawiono do Rzeszowa 40 powstańców, między nimi 26 z korpusu Czachowskiego, którzy potwierdzają wiadomość o klęsce tegoż pod Ozarowem. Czachowski z małą częścią swoich udał się w lasy Świętokrzyskie.

Berlin, 13. maja. „Schles. Ztg.“ pisze: Podróżni z Ostrowa opowiadają: Wczoraj zaszła pod Kaliszem krwawa potyczka. Rosyanie zwyciężyli lecz ponieśli wielkie straty. Na kilku wozach odwieziono rannych do Kalisza.

Tarnopol, 14. maja 8. godz. rano. Słychać, że w niektórych powiatach Wołyni i Podola zbierają się powstańcy.

Brody, 14. maja 2. godz. po południu. Podróżni widzieli w Lubarze dnia 11. maja kilka set powstańców, którzy tamtejszego stanowego przystawa (urzędnika policyi) wzięli w niewolę, a jednego inwalida, który do nich strzelał, zabili. Słychać, że ruszyli ku Ostropolu.

Husiatyn, 14. maja 6. godz. wieczór. Powstańcy pojawiają się jak słychać około Żytomierza i Machnówki

w gubernii Kijowskiej, i około Winnicy na Podolu. O sile i ruchach tych oddziałów nie wiadomo.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. maja.

Hotel George: PP.: Czerwiński J., z Ciemierzawic. — Hr. Czosnowski B., z Krakowa. — Jędrzejowicz S., z Felsztyna.

Hotel europejski: Croisse L., z Koszelowa. — Berezowski II., z Wodnik. Zaremba B., z Rosyi. — Witkowski A., z Soroki. — Leszczyński W., z Turzypola. — Truskolawski H., z Jasieniowa. — Konopka J., z Mogilan., Radziejowski E., z Dikowice.

Hotel angielski: Torosiewicz M., z Pełtwi. — Jędrzejowicz K., z Czapl. Hotel Krakowski: Kirchmeyer K., z Bukaczowic.

Pod Jeleniem: Waskiewicz T., z Bilki.

Nr. 386³/₄: Cybulski II., z Warszawy.

Nr. 301 m.: Ochocki W., z Kalinawszczyzny.

Dnia 14. maja.

Hotel George: PP.: Ochocki J., z Wierzbowic. — Cichoński J. i Rosołowski K. W., z Wołynia. — Drohojewski J., z Balic. — Ostaszewski Teofil, z Wzdowa. — Zaleski J., z Podola.

Hotel europejski: Hr. Starzyński B., z Derewni. — Hr. Russocki Józef, z Lipicy dolnej.

Hotel angielski: Sozański A., z Torchanowic. — Romaszkan N., z Horodenki. — Sarnicki A., z Trzebosia.

Zajazd Kuhna: Kownacki E., z Witowic. — Urbański F., z Haczowa. — Wieniawski Ig., z Mokrotyna. — Maxymowicz T. kan., z Czernowic.

Nr. 283 m.: Sokółowski M., z Polski.

Hotel krakowski: Bagiński L., z Jaskowca.

Nr. 514³/₄: Katiński S., z Gradowic. — Jaworski M., z Kobylnicy. — Mijakowski A. adw. kraj., z Złoczowa. — Puzyna R., z Martynowa. — Czaderski J., z Sambora.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. maja.

PP.: Krzyżanowski J., do Lisek. — Torosiewicz E., do Zastawic. — Krzysztofowicz F., do Trybuchowic. — Hackholfer A. c. k. kap., do Stryja. — Chwalibóg J., do Lipowic. — Wajgart W. adw. kraj., do Przemyśla. — Borzykowski M., do Laszek górnych. — Sozański W., do Wolicy. — Reyzner Szczepny adw., do Tarnopola. — Glixeli T., do Chodorowic. — Karszewski S., do Borsznowa. — Gorzycki W., do Pohoryleca. — Janicki R. — Tchorznicki K. c. k. rotm., do Nadyby. — Papara H., do Zubowmostów. — Bobowski K., do Olendry. — Malczewski J., do Skwarzawy. — Stecki A., do Srodopolec. — Krzysztofowicz R., do Zaluszcza. — Horodyski T., do Krogulca. — Marquis de Polignac Henri, do Czernowic. — Malachowski K., do Odessy.

Dnia 14. maja.

PP.: Ostrowski R., do Chartanowic. — Berezowski II., do Wodnik. — Winnicki S., do Boryszkowic. — Kirchmeyer K., do Bukaczowic. — Marmorosz J., do Karowa. — Heigendorf A., do Kropiwnik. — Hr. Lanckoroński T., do Poddubia. — Falkowski W., do Witryłowa. — Torosiewicz M., do Pełtwi. Radziejowski E., do Dikowic. — Budzyński H., na Wołyn. — Sokółowski M., do Płocka. — Szymanowski W., do Słociny. — Michałowski T., do Odessy.

Bartz Ferdynand c. k. rotm., do Prosoic. — Hr. Komar Adolf, na Podole. — Kownacki E., do Wistowic. — Pietruski J., do Romanowa. — Górski Jan, do Stojanica.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. i 14. maja. 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. spr. wzwyż do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po- wietrza wilgo- tnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.54	+10.2	81.5	południowy sł.	pogoda
2. god. po poł.	325.95	+18.1	55.7	połud.-wschod. "	burza
10. god. wiecz.	325.82	+13.6	79.7	" "	pogoda
7. god. zrana	325.87	+12.7	85.6	poł.-zach. sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325.63	+18.5	51.0	" moc.	"
10. god. wiecz.	326.08	+13.5	73.0	południowy sł.	pogoda

Kurs lwowski.

Dnia 13. maja.

		gotówka		towarem	
		zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	20 ¹ / ₂	5	26 ¹ / ₂
Dukat cesarski	" "	5	22 ¹ / ₂	5	28 ¹ / ₂
Półimperyal zł. rosyjski	" "	9	4 ¹ / ₂	9	26
Rubel srebrny rosyjski	" "	1	74	1	76 ¹ / ₂
Talar pruski	" "	1	64 ¹ / ₂	1	66 ¹ / ₂
Polski kurant i pięciotłotówka	" "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	43	76	18
Galicyj. listy zastawne m. k. za 100 zł.		79	28	79	90
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne		74	18	74	85
5% Pożyczka narodowa		80	50	81	25
Akeye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		07	75	211	—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. maja.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	76	4
5% pożyczka narodowa	81	—
Akeye banku wiedeńskiego	796	—
" " kredytowego	193	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	110	50
Dukat pojedynczy	5	28
Srebro	110	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12. maja.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
A. Państwa		
W austr. wal. po 5%	72.25	72.40
" bez kuponów		
zwrotny po 5%	95.20	95.40
Z pożyczki narod. z proc.		
od stycznia do lipca po 5%	81.10	81.20
od kwiet. do paźd. po 5%	81.—	81.10
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—	—
Metaliki po 5%	76.70	76.85
Metaliki z proc. od maja do		
listopada po 5%	76.70	76.85
dtto. po 4 ¹ / ₂ %	69.—	69.25
dtto. " 4%	60.50	61.—
dtto. " 3%	45.50	46.—
dtto. " 2 ¹ / ₂ %	38.—	39.—
dtto. " 1%	15.10	15.25

Przez. do wyl. z r. 1839

całe losy 154.— 154.50

Przez. do wyl. z r. 1839

piąta część losów 150.50 151.—

Przez. do wyl. z r. 1854

Przez. do wyl. z r. 1860

po 500 zł. 99.40 99.50

Przez. do wyl. z r. 1860

po 100 zł. 99.60 99.80

Renty Como po 42 lir. aust. 16.75

W yłos. obl. dawn. po 5% 72.— | 72.50 || dług państw. " 4¹/₂% | 63.25 | 68.75 |
" 4%	60.—	60.50
" 3¹/₂%	52.50	53.—
" 3%	—	—
" 2¹/₂%	57.—	—
" 2¹/₄%	50.—	—
" 2%	45.—	—
" 1³/₄%	39.—	—
" 5%	72.—	72.50
" 4¹/₂%	68.25	68.75
" 4%	60.—	60.50

Przez. do los. obl.

daw. długu państw.

z proc. w kraju

dtto. z procent.

za granicą

B. Krajów koronnych.

Niższej Austrii 87.50 88.50

Wyż. Aust. i Saleb. 85.— 85.50

Czech 89.50 90.50

Morawii 88.— 89.—

Szląska 87.50 88.50

Syryi 87.— 87.50

Tyrolu 89.50 90.—

Kar. Krainy i Wyb. 85.50 88.—

Węgier 76.75 77.—

Obligacje indenn. po 5% za 100 zł.

pien. towar.

Banatu Tem. 75.25 76.—

Kroacji i Sławonii 74.75 75.50

Galicyi 74.75 75.—

Siedmiogrodu 73.50 74.—

Bukowina 73.50 74.—

Z klauzula wyl. w r. 1867

Lomb. wen. po 5% z r. 1859

Dług Tyrolu po 5% 60.— | 60.50 || " 3¹/₂% | — | — |
" 3%	60.—	60.50
" 2¹/₂%	—	—
" 2%	30.—	31.—
" 1³/₄%	—	—

2. Stan oblig. domestykaln.

Po 3% za 100 zł. 22.— —

" 2¹/₂% " 100 " 19.— 20.—

" 2¹/₄% " 100 " 17.— —

" 2% " 100 " 15.— —

" 1³/₄% " 100 " 12.— —

3. Akeye.

(Za sztukę.)

Banku narodowego 797.— 799.—

Inst. kred. dla handlu po

200 zł. w. a. 194.60 194.80

Niż.-austr. tow. eskomt.

po 500 zł. 631.— 633.—

Póln.kol. po 1000 zł. m. k. 1751.— 1753.—

Tow. kolei żel. państwa po

200 zł. m. k. czyli 500 fr. 216.25 216.75

Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.

mon. konw. 153.25 153.75

Połud.-póln.-niem. kolei

kom. po 200 zł. m. k. 127.75 128.—

Kolei Cisy po 200 zł. m. k.

po 140 zł. (70%) wpłaty 147.— —

Połud. kolei państw. lomb.

wen. i central.-włoskiej

kolei żel. po 200 zł. w. a.

czyli 500 fr. z wpłaty

180 zł. (90%) 259.— 260.—

Kol. Kar. Lud. po 200 zł.

mon. konw. 209.— 209.50

Kol. Preszb. Tyrn. I. emis.

po 200 zł. m. k. 55.— —

dtto II. emis. po 200 zł. m. k.

94.— 98.—

Kolej Bustehradzka po

500 zł. m. k. 685.— —

Kolej Aussig.-Ciepl. po

200 zł. m. k. 223.— 225.—

Kol. Bern. Ross. z pierw-

szeństwem po 200 zł.

mon. konw. 195.— 200.—

pien. towar.

Kol. Grac.-Köfl. i Tow.

gór. po 200 zł. w. a. 163.— 165.—

Austr. towarz. żegl. par.

po 500 zł. m. k. 436.— 438.—

Lloyda w Tryeście po

500 zł. w. a. 234.— 236.—

Mostu lańc. w Peszcie po

500 zł. m. k. 393.— 396.—

Tow. mlyna par. w Wied.

po 500 zł. w. a. 395.— 400.—

Powsz. austr. Tow. gaz.

po 200 zł. w. a. 240.— 250.—

Uprzyw. czeska kolej za-

chodnia po 200 zł. w. a. 158.75 159.25

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Banku 6let. z r. 1857 po 5% 104.70 | 104.90 || narod. 10let. „ 1857 po 5% | 101.75 | 102.— |
przeznaczone do		
w m. k. los. po 5%	91.50	91.75
Banku na 12 m. 5%	—	—
narod. przezn. do loso-		
w w. a. wania po 5%	87.60	87.75
Gal. Tow. kred. w w. a.		
po 4%	—	75.50

5. Obligacje z prawem

pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za

100 zł. m. k. 96.25 96.75

delto delto w srebr. upr.

za 100 zł. w. a. 94.25 94.75

Emis. z r. 1862 za 100 zł.

wal. aust. 88.50 89.—

Tow. austr. kol. państwa

po 500 fr. 123.— 124.—

Kol. Lomb. wen. po 500 fr. 115.60 116.—

Kol. póln. po 100 zł. m. k. 91.75 92.25

Kol. póln. po 100 zł. w. a. 88.50 89.—

Kol. Glogn. po 100 zł. m. k. 80.75 81.25

Tow. żegl. par. na Dun.

za 100 zł. m. k. 93.— 94.—

Lloyda za 100 zł. — 93.—

Uprzyw. czeska kol. zach.

po 300 zł. w. a. (w sre-

brze) za 100 zł. 95.50 96.—

Połud. póln. kolej kom. po

5% za 100 zł. 77.— 78.—

Grac. Köflach. kol. i Tow.

gór. po 400 zł. w. a. (1000 fr.) — —

pien. towar.

G. Losy.

(za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po

100 zł. w. a. 133.70 133.90

Tow. żegl. par. na Dun. po

100 zł. m. k. 96.75 97.25

Poż. Trye. po 100 zł. m. k. 121.59 122.—

" " po 50 zł. m. k. 52.50 54.—